

Eblana.
Dublin.

Ad septimum enim ab ostio milliare sedet quam pro cunctis Hiberniæ urbibus fama loquatur, urbs illa quam Ptolemæus EBLANAM dixit, nos *Develin*, Latini *Dublinium*, & *Dubliniam*, Cambro-Britanni *Dinas Dulin*, Saxones olim *Dylin*, & Hibernici *Balacleigh*, id est, *Opidum super crates*, subjectis enim in palustri loco cratibus, conditum affirmant, uti Hispalis Hispaniæ, quam sic nominatam tradit Isidorus, quod in palustri solo suffixis profundo palis locaretur. De vetustate vero *Dubliniæ* quod dicam, nihil certi occurrit, vetustissimam tamen esse Ptolemæi autoritas persuadet. Saxo Grammaticus Danicis bellis misere convulsam fuisse tradit: postea in Eadgari Anglorum Regis potestatem devenit, quod Diploma jam dictum confirmat. Deinde occuparunt Norwegi, unde in vita *Gryffithi ap Cyman*, Principis Walliæ legitur, Haraldum Norwegum, cum maximam Hiberniæ partem subjugasset, *Dubliniam* condidisse. Hic Haraldus ille *Harfager*, id est, *Pulchricomus* primus Norwegiæ Rex videatur, cujus stemma sic deducitur in vita *Gryffithi*, Haraldo natus erat Auloedus, Auloedo alter * Auloedus, illi Sitricus, Rex *Dubliniæ*, Sitrico Auloedus, cujus filia *Racwella* mater erat *Gryffith* filii Conani qui *Dubliniæ* in lucem æditus regnante in Hibernia *Therdelaco*. Verum hæc obiter. *Dublinia* demum in primo Anglorum adventu eorum virtuti concessit, & ab illis fortiter defensa est, cum *Ausculphus Dubliniensium Princeps*, & postea *Gottredus Rex Insularum* jam acriter undique adorirentur. Paulo post deducta huc ex *Bristolensibus* Colonia quibus hanc urbem (forte tunc incolis exhaustam) incolendam cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus quas homines de *Bristol* habent Rex *Henricus Secundus* his ipsis quæ protuli verbis, concessit. Iam inde magis magisque effloruit, multisque trepidis rebus & angustiis, præclara suæ fidei in Anglorum Reges documenta dedit.

Ioscelinus
de Furne-
sio in vita
S. Patricii
Lib. 2. re-
rum An-
glicarum
cap. 26.

Regia hæc Hiberniæ urbs est, emporium nobilissimum, & primæ iustitiæ forum, mœnibus validum, ædificiis splendidum, civibus frequens. Urbem vocat antiquus scriptor, *nobilem populo, situ amœnissimam, concurrentibus mari & flumine piscibus opulentam, commerciis famosam, planitie viridante affectuosam, glandiferis nemoribus consitam, ferarum lustris circumvallatam*. Et de ea *Guilielmus Neubrigenis*, *Divelina urbs maritima totius Hiberniæ Metropolis, portuque celeberrimo, commerciis & comitatibus nostrarum æmula Londoniarum*. Situm habet amœnum inprimis & salubrem: ad Austrum enim surgunt montes, ab Occidente patent campi, ad Ortum mare propinquum cernitur, *Liffius* fluvius ad Boream defluens navibus stationem præbet securam. Ad fluvium positi sunt *Kati* (quos nostri vocant) hoc est, *Cancelli* sive *Crepidines*, quarum objectu

Kati.

aquarum impetus cohiberi possit. *Caiare* enim apud veteres erat cohibere, coercere, compescere: quemadmodum à doctissimo Scaligero notatum est. Mœnia hinc firmissima è lapide structili protenduntur (aggeribus etiam ad austrum munita) quæ sex portis patent, longioribus inde procurentibus suburbiis.

Ad Ortum porta est *Dammenfis*, & juxta Castrum eminet Regium, fossis, turribus, armamentario munitissimum, ab *Henrico Loundres Archiepiscopo* circa annum MCCXX extructum. In Orientali suburbio, juxta Ecclesiam *S. Andreæ Apostoli*, *Henricus II Anglorum Rex* (ut refert *Hovedenus*) palatium sibi regium curavit erigendum miro artificio de virgis levigatis ad modum patriæ hujus constructum, in quo ipse cum Regibus & Principibus Hiberniæ festum solemne die natalis Domini, tenuit.

Collegium hinc pulcherrimum è regione spectatur (quo loco olim *Omnium Sanctorum* monasterium visebatur) *Sanctæ & Individuæ Trinitatis* nomini consecratum: quod ad ingenia melioribus literis excolenda à felicissimæ memoriæ *Elizabethæ Regina Academicis* donatum privilegiis, insignique nuper instructum Bibliotheca, spem ostendit non exigua, ad *Hiberniam* (quo veluti ad mercaturam bonarum artium confluerunt aliquando exteri) & religionem & politiores omnes disciplinas tanquam ad avitum hospitium postliminio reversuras. Quas *Edwardo Secundo* regnante, *Alexander Bicknor Archiepiscopus Dublinensis* impetratis à Pontifice Romano *Universitatis*, ut vocant, privilegiis, & institutis publicis prælectionibus revocare cœpit, sed turbulenta quæ subsequuta sunt tempora tam laudabile boni viri inceptum interruperunt.

Borealis porta ad pontem aperitur, opere arcuato è vivo saxo à Rege *Ioanne* constructum, qui *Oustman-toræne*, id est, *Oustmannorum opidum*, cum urbe conjungit. Hic enim *Oustmannos*, quos de Norwegia & insularum Borealium partibus advenisse auctor est *Giraldus*, circa annum Salutis CIOI, sedes posuisse produnt *Annales*. In hoc suburbio celebris fuit olim Ecclesia *S. Mariæ de Oustmanby* (sic enim in charta Regis *Ioannis* appellatur) Domus etiam fratribus *Prædicatoribus* fundata (*Blackfriars* ab illis dicta) ad quam fora Regni iudicaria nuper translata sunt. Ad Occidentalem urbis plagam sitæ sunt duæ portæ, *Ormonds-gate* & *Newgate*, seu *Nova porta* (quod publicum est ergastulum) quæ ad longissimum suburbium ducunt, quod *S. Thoma* dicitur, ejusdemque nominis magnificum Cœnobium (*Thomas court* dictum) amplissimis olim redditibus à Rege *Henrico Secundo* (ut cædem *Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi* expiaret) fundatum & locupletatum. Ad austrum porta patet *Paulina*, & quæ à *S. Nicolao* nomen habet, ad *Patricia-*

Ad Aulof-
nium l. 2.
c. 22.Alhallo-
ves.
Academica
incepta.
1591, 13
Maji ja-
cta funda-
menta:
1593,
Studiofi
primum
admissi.
1320.
L. MS.
Baronis
Homb.Thomas
Court.